

JULEPOSTHUSET

10. december

<u>LYD:</u>	
CLS POSTHUS	
MORGENMADSLYDE	
POSTHUSDØR KLEMTER	
TLF.-LYD TIL GRL.TELEFONERING	
TLF-NUMMERSKIVE DREJES	
TLFs RINGE-DYTTEN	
TLF-RØR LÆGGES PÅ	
MØNTINDKAST	

(CLS POSTHUS)

(TEKOPPER M. EVT SLUBRING OG OPHÆLDNING)

PEDERSEN: Nej tak, Madsen. - Kun the.

MADSEN: Jamen, det er det dejligste bacon og æg.

PEDERSEN: KUN THE ! - Jeg har sejlet hele natten med båden fra Bornholm. - Ja, jeg sejler sådan set endnu. Egentlig burde jeg købe tillægsbillet.

MADSEN: Der er også marmel.....

PEDERSEN: KUN THE !!
Og så er der vigtige sager på programmet. Er De klar over, Madsen, hvilken dato , det er i dag ?

MADSEN: Det er den 10.ende.

PEDERSEN: Ja - og i hvilken måned ?

MADSEN: December.

PEDERSEN: Og det er ?

MADSEN: ...julemåneden.

PEDERSEN: Den 10.ende december , ja. Og allerede den 1. december fik vi et stort problem.

- MADSEN: Alle brevene til julemanden var blevet væk.
- PEDERSEN: Nemlig. - Siden da har vi i 10 dage - efter bedste evne - arbejdet på at løse mysteriet - og finde brevene. - Og situationen har nu - 10 dage senere -ikke ændret sig det mindste !
- MADSEN: Jo, der er forsvundet **flere** breve.
- PEDERSEN: MADSEN ! - Hvad er det, der sker, Madsen ?
- MADSEN: Jeg ved det ikke, postmester. Lige meget hvor meget jeg passer på , så bliver de stjålet.
- PEDERSEN: Nej, Madsen. Ikke det ord. Jeg vægrer mig ved at tro, at nogen skulle kunne finde på at **stjæle** julemandens breve.
- MADSEN: Jamen, hvordan vil De så forklare....
- PEDERSEN: Der kan være sket en fejl, en forbytning - noget som ikke er med vilje.
- MADSEN:Nå - jeg havde ellers fået fært af noget.
- PEDERSEN: Ja - Deres bacon brænder på.
- MADSEN: Hva' ? - Overhovedet ikke. Jeg har bare siddet for længe her på radiatoren.
- PEDERSEN: Det er jo også det, jeg siger.
- MADSEN: Nå . - Men min ide duer nok ikke så.
- PEDERSEN: Ikke hvis den bygger på at tyvte sagesløse mennesker, når der ikke er bevist noget.
Op med humøret, Madsen. - Tag stemplet - er De klar ?
- MADSEN: Det er så længe siden, jeg tror ikke....
- PEDERSEN: Pjat, Madsen. Man må ta' sig sammen. - se på mig!
- MADSEN: Det har jeg gjort hele morgenen - det hjælper ikke.
Det der var jo dengang, vi var lykkelige - og alt gik godt.
- PEDERSEN: Det kan det komme til igen. - Stempelllll fat! - Stempelllll løft ! - Stempelllll stempl !!!

POSTEFFEKTIVITETSSANGEN

(DEN SYNGES TRIST - MED FORSØG PÅ AT OPPE SIG)

- PEDERSEN: Det lettede .
- MADSEN: Ja..... lidt
- PEDERSEN: Men - Madsen - vi har en tung pligt, der må gøres.
- MADSEN: Ja - vi må fortælle fru Sladdervorn det hele.
- PEDERSEN: Nej, Madsen ! - Er De tosset !
- MADSEN: Den mulighed har De selv været inde på ved en tidligere lejlighed, ja.
- PEDERSEN: Næ - kan De huske ham radioreporteren - Christian?
- MADSEN: Ja - det var ham, der var her, da vi opdagede, at brevene var blevet væk. - Mener De ... kan det være ham, der har snupp.....
- PEDERSEN: Nej, Madsen. De må lære at tro på Deres medmennesker.
- MADSEN: Jamen, han var fra radioen !
- PEDERSEN: Korrekt - og nu farer det stakkels menneske rundt i is og sne og prøver at få fat på julemanden. For at sige, at juleposten er **forsinket. En smule !**
- MADSEN: Det er jo, fordi vi havde aftalt, at vi skulle finde dem. - Med det vups ...
- PEDERSEN: Vi må ha' fat i ham, inden han finder julemanden og sige, at vi ikke har fundet brevene endnu.
- MADSEN: Jeg har ellers en ide ...
- PEDERSEN: Ja, det er der jo ikke noget at gøre ved.
- MADSEN: Jeg havde tænkt mig, at måske ...
- PEDERSEN: Først må vi ringe til Grønland.

- MADSEN: Det lyder spændende . - Må jeg ?
PEDERSEN Værsågod, Madsen. - Det er jo ikke gode nyheder. Hvad skal vi dog gøre ?
- MADSEN: Jeg ringer og siger det, som det er. - Hvor er det ærgerligt, vi kun har mønttelefon på Juleposthuset.
- PEDERSEN Lad vær' at skab' dig, Madsen ! - Ring !

(POSTHUSDØR KLEMTER)
- SLADDERVORN: Halloooo - er her nogen ?
- PEDERSEN (HVISKER) Nejji - du store stempelpude - det er fru Sladdervorn.
- SLADDERVORN: Jeg har frisk kammille på kanden.
- MADSEN: (HVISKER) Få hende ud , Pedersen - mens jeg ringer.

(MADSEN PUTTER FRA NU AF MØNTER I)
- PEDERSEN (HVISKER) Skynd Dem Madsen.
(TALER HØJT) - Goddag fru Sladdervorn ! Hvor var det dog hyggeligt, De kom !
- SLADDERVORN: Tak, skal De ha' . Det bli'r jo lidt af en vane, ikke.
- MADSEN: (HVISKER) Ud - ud - ud -ud .
- PEDERSEN Må jeg ikke ha' den store fornøjelse at vise Dem Juleposthuset **udefra** ?
- SLADDERVORN: Jamen, jeg kommer jo netop udefra.
- PEDERSEN Jo - men de er også lige kommet ind, ikke sandt.
- SLADDERVORN: ...jooo...
- PEDERSEN Og vi er så stolte af vor **udendørs** julepynt. Kom med ud - så skal De se.
- SLADDERVORN: Jo tak, men hvad så med al kammillen ?
- PEDERSEN Den løber ingen steder. Den sætter vi her.

(POSTHUSDØR KLEMTER)

SLADDERVORN: Hvad med Madsen ?

PEDERSEN Madsen har sit at passe. - Har De lagt mærke til vores nedløbsrør - istapperne fremhæver den smukt bu.....
(POSTHUSDØR KLEMTER)

MADSEN: Pyha. Så. - Nu har jeg puttet 300 25-ører i. Det må da være nok. Resten kan de få i frimærker.- Grønland.....Grønland her står nummeret.

(DREJESKIVE PÅ TLF)

Så kan omstillingen sikkert hjælpe mig med lokal-nummeret til Christian fra Radioen.

(TLFs RINGE-DYTTEN)

(FRA NU AF ER DER KNASENDE TELEFONLYD PÅ GRL-SAMTALEN, SÅ DEN - UD OVER DE SPROGLIGE PROBLEMER - BLIVER LIDT UFORSTÅELIG)

AQISSINGUAQ: kalaatdliit nunaa - aqissinguaq Olsen . - kinanaa ?

MADSEN: Hallo. - Det er fra Juleposthuset. - Vi ville gerne tale med Christian fra Radioen ?

AQISSINGUAQ: uterqatserpunga - kisiane ajorqauk paisíngilara. Christiane fra Radio kinaana ?

MADSEN: Jeg er bange for, det er en lidt dårlig forbindelse. Jeg kan ikke forstå, hvad De siger ?

AQISSINGUAQ: sumit telefonierpit ?

MADSEN: Hva' ?

AQISSINGUAQ: SUMIT TELEFONIERPIT ? oqalutarputit qavdlunatat, ilaa. Danmarkimiipit imaqaluunit sumiiputit ?

MADSEN: Hør - det er vist telefon-fis - hallooo - halloo ...

AQISSINGUAQ: allooo - allooo...

MADSEN: Nå, det var bedre. Nu kan jeg forstå, hvad De siger. - Jeg skulle tale med Christian fra ...

JULEPOSTHUSET - afs. 10 - side 6

AQISSINGUAQ: Christaneungilanga. Aqissínguak Olseneuvunga - ateqarpunga Olsenemik, aama igssumeqarpunga massakut ínisaugut. niaqoqarputit sordlo helikopterssuaq.

MADSEN: Helikopter-vaffor-noget. Jeg spørger jo bare....

AQISSINGUAQ: Suna ?

MADSEN: æiii - det her er for meget - jeg holder ikke til det - det lige før , jeg er så langt ude, at jeg ta'r mig en kop kammillethe...

AQISSINGUAQ: **(VRED)** - KAMILLETHESSUAQ NUánángipatdlarqak pøjjj sordlo naajassuaq toqussoq ukiut tatdlimat pøjpadapuuu kammillepatdlarqak kammillethe mamángilaq kammillapøjdadapuff. - inuuvdluarit pøjjj

(RØRET LÆGGES PÅ)

MADSEN: Jamen dog. - Netop som jeg ku' forstå ham, så lagde han røret på ? Og nu har jeg ikke flere 25-ører - og jeg ved ikke, om den mønttelefon kan tage frimærker.

(POSTDØR KLEMTER)

PEDERSEN Jamen fru Sladdervorn - jeg har jo slet ikke fået vist Dem kloakdækslet ?

SLADDERVORN: Jeg fryser. Jeg bli'r forkølet. Jeg kan ikke være udenfor så længe uden at blive syg. Jeg er allerede lidt dårlig.

PEDERSEN Så må De skynde Dem hjem og lægge Dem. Nu skal De se - her står en dejlig kande kammillethe. Tag De den med.

SLADDERVORN: Det er meget betænksomt af Dem. Men jeg kom jo egentlig på besøg.

PEDERSEN Sygdom er hver mands herre. - Skynd Dem hjem under dynen.

SLADDERVORN: Hvor er De dog betænksom !

PEDERSEN Og husk kammille-theen.

SLADDERVORN: De gør da også alt for mig. Jeg bliver helt forkølet.

PEDERSEN Forkælet - OG forkølet.

(POSTDØR KLEMTER)

PEDERSEN Farvelll.

(POSTDØR KLEMTER)

- PEDERSEN Hvordan gik det , Madsen ?
- MADSEN: Ikke ! - Det gik ikke. Det kan ikke lade sig gøre. Forbindelsen er for dårlig. - Jeg ku' slet ikke forstå, hvad der blev sagt.
- PEDERSEN Så MÅ og SKAL vi finde de breve ! - ææhhh...De havde en ide, Madsen ?
- MADSEN: HVIS det nu er tyveri...
- PEDERSEN Det kan jeg ikke tro.
- MADSEN: HVIS det er tyveri ...
- PEDERSEN Ja ?
- MADSEN: ... så må der være en grund til at stjæle brevene.
- PEDERSEN Ja...
- MADSEN: Og hvem har interesse i at vide, hvad børnene ønsker sig til jul ?
- PEDERSEN Julemanden .
- MADSEN: ...OG ???
- PEDERSEN ...æh..stormagasinerne...
- MADSEN: Netop. - Der er en julemand i ethvert stormagasin - altså en snyde-julemand - i virkeligheden har jeg opdaget, at han er spion.
- PEDERSEN Spion ? - Julemanden i stormagasinerne ?
- MADSEN: Ja - han går og udfritter børnene om alle deres ønsker - det er i virkeligheden det, man kalder "markedsanalyse".
Når stormagasinerne ved, hvad børnene ønsker sig, så kan De købe ind og annoncere.
- PEDERSEN Og hvad har det med brevene at gøre ?
- MADSEN: HVIS snyde-julemanden fik fingre i de breve, så ville han vide nøjagtigt, hvad ALLE børn ønsker sig ! - Han ville blive forfremmet til en stor stilling i stormagasinet og få råd til swimmingpool og gartner og en modeljernbane !

PEDERSENMadsen ! - Der er noget i det , De siger. - Jeg vil personligt tage mig af sagen. Jeg går straks hen til stormagasinet.

MADSEN: Hvad så med mig ?

PEDERSEN De passer posthuset.

MADSEN: Sikken De kan finde på, postmester.
PEDERSEN Jeg må vist føle den snyde-julemand nærmere på næsen !

